

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.



vi alla

Ärgång 24

1975



pee
0

vi alla

tidskrift för Göteborgs fritidsledare

Sedan 1973 kan ungdomsorganisationerna i Göteborg erhålla ett selektivt föreningsbidrag för planerade speciella insatser. Sociala centralnämnden av-sätter årligen en viss summa till detta nya bidrag och tillstyrker sedan anslag till de organisationer vars planerade insatser väl följer de fastställda riktlin-jerna för selektivt bidrag.

vi alla redogör i detta temanummer för några "projekt" till vilka det utgått selektivt bidrag:

- Göteborgs Kvinnliga IK, GKIK: friidrottsskola
- Göteborgs Basketbollförbund: basketskola
- SAM-Ungdomen i Göteborg: Opalkyrkans öppna verksamhet
- Friluftsförbundet: Vildmarksklubben i Gårdsten
- Grevegårdens Hem och Skola-förening: verksamhet för 6- och 7-åringar

Omslagsbilden

från Opalkyrkan i Tynnered vi-sar att en kyrksal kan användas till mycket mer än högtidliga söndagssamlingar.

SAM-Ungdomen har låtit öppna kyrksalen för "fritidslokallösa" ungdomar till bl.a. bordtennis under skoldagen och trivselträf-far på kvällstid.

SAM-Ungdomen tillhör de or-ganisationer som sökt och fått selektivt bidrag.

vi alla

UTGES AV

Göteborgs Socialförvaltnings
Fritidsavdelning

ANSVARIG UTGIVARE

Lars Andréasson

REDAKTIONSKOMMITTÉ

Lars Andréasson, Rune Brange,
Leif Svensson

REDAKTION

Fritidsavdelningen, Stampgatan 34,
Box 5015, 402 21 Göteborg
Tel 031/17 90 00

Redaktör: Rune Brange

Selektivt föreningsstöd

— för problemlösningar eller verksamhetsutveckling?

Då Kommunstyrelsens programkommitté I inför planeringsperioden 1974—78 angav inriktningen av ett ökat föreningsstöd betonades vikten av att anslaget snarast möjligt under perioden räknades upp för att det av fullmäktige beslutade målet för stödets omfattning skulle kunna uppnås.

I samma handling myntades ett nytt begrepp då det gäller stödformer för föreningsverksamhet, nämligen då kommittén förordade "en ökad selektivitet eller följsamhet i fråga om insatsernas inriktning på särskilt behovskrävande områden". Detta uttalande har sedermera legat till grund vid utformningen av riktlinjerna för **selektivt föreningsstöd**.

Till skillnad från de övriga, mera generella bidragsformerna, som fått karaktären av att vara kostnadstäckande i efterhand, har merparten av de selektiva bidragen gått till verksamheter, som inneburit **riktade** insatser till barn och ungdom i särskilt ur social synpunkt utsatta och underförsörjda bostadsområden. Detta bl a för att följa kommunstyrelsens intentioner då man gör följande uttalande: "Med hänsyn till den vikt som samhället tillmäter föreningsverksamhet anser kommittén att särskilda ansträngningar bör läggas ned på att uppmuntra och stödja tillkomsten av nya föreningar, särskilt i områden med olika sociala störningar."

Begreppet **riktade insatser** har även förankring i de fastlagda Riktlinjerna för kommunens fritidsverksamhet, FRITID 70, där ett antal särskilt angelägna målgrupper finns angivna. Förutom barn och ungdom återfinns bl a här barnfamiljer, invandrare, handikappade och pensionärer. Ytterligare

angelägna ändamål kan finnas. Så t ex har olika verksamheter för exempelvis flickor fått bidrag för att i någon mån kompensera det rika utbud av aktiviteter som särskilt lämpar sig för pojkar. Vidare har från olika håll konstaterats ungdomens ofta ringa intresse för samhällsfrågor. Här har föreningsligets möjligheter bedömts som stora att stimulera till ett djupare samhällsengagemang och främja debatt och åsiktsbildning. Detta ligger kanske särskilt väl till för de politiska ungdomsförbunden, som fått selektivt stöd för att intensifiera just den delen av sin verksamhet.

I och med de selektiva föreningsbidragen har ett nytt moment kommit in i föreningsbilden. Riktade insatser innebär ofta ett "tvärtomtänkande". Här är det således inte alltid fråga om att saluföra sin specialitet utan fastmer fråga sig, var någonstans insatser behövs, vilka aktiviteter som kan bedrivas där och när behovet är störst. En dylik situationsanpassad verksamhet faller merendels utanför ramen för den övriga föreningsverksamheten, även ekonomiskt.

I programkommitténs uttalande och genom tillkomsten av de selektiva föreningsbidragen kan spåras en förhoppning från kommunen om samverkan med föreningslivet i det ansvarsfulla arbetet med att lösa vissa sociala problem och att ge kommuninvånarna ökade möjligheter till en stimulerande föreningsgemenskap. Måtte detta innebära en stimulans även för föreningslivet samtidigt som resurserna bör ge tillfälle till en fortlöpande metodisk verksamhetsutveckling.

Leif Svensson

Ge föreningslivet utökad stöd

Statens ungdomsråd har nyligen låtit utge en trycksak kallad Ungdomens fritidsverksamhet. I förskriften daterad 1975-09-18 och ställd till statens ungdomsråd meddelas: "Genom beslut 1971-11-29 utsåg statens ungdomsråd en central projektledningsgrupp som skulle svara för planering, genomförande och utvärdering av rådets försöksverksamhet i Köping, Mölndal och Östersund . . . Centrala projektledningen överlämnar härmed sin slutrapport."

Slutrapporten avslutas med en sammanfattning rubricerad "Handlingslinjer för barn- och ungdomspolitik". I ett flertal avsnitt understryks här vikten av att det statliga och kommunala stödet till ungdomsorganisationerna inte bara ökas utan också följer mera konsekventa riktlinjer än vad som hittills varit fallet. Av de nedan återgivna utdragen framgår att projektledningen bl. a. förordar differentierade stödformer — eller med andra ord bidrag som kan utformas ungefär som det selektiva bidraget i Göteborg.

"Projektledningen anser att samhället och folkrörelserna måste göra en gemensam kartläggning av det kommersiella fritidsutbudets omfattning och former. Denna kartläggning bör ge underlag till ett handlingsprogram för att motverka kommersialismens mest negativa verkningar.

Utifrån jämlikhetssynpunkt och allmän-demokratiska aspekter är det väsentligt att fritiden ger möjligheter till social och kulturell samvaro samt engagemang för olika gemensamma eller samhällliga uppgifter. Ungdomens egna organisationer och folkrörelserna har goda möjligheter att tillgodose detta. Den fortsatta ungdoms-

och fritidspolitikerna bör därför utformas i nära samverkan med föreningslivet som härigenom skall ges förtur på olika områden framför de kommersiella intressena."

"Projektledningen rekommenderar statens ungdomsråd att tillsammans med Svenska kommunförbundet och Kommundepartementet aktualisera frågan om hur en förbättrad samverkan mellan kommunala organ, institutioner och föreningslivet skall åstadkommas på det barn- och ungdomspolitiska området.

Erfarenheterna pekar också på behovet av att samverkan även berör förtroendemän i olika styrelser och nämnder, samt att samverkansorgan, i vilka även ungdomsorganisationerna ingår, måste få meningsfulla arbetsuppgifter och ett reellt inflytande."

"Det bör vara en central uppgift för statens ungdomsråd att verka för att föreningslivet får ett utökad samhälligt stöd och bättre verksamhetsbetingelser. Ungdomsorganisationerna får på så sätt möjligheter att utöka sin verksamhet så att de kan motsvara de behov av aktivitet som ungdomen redovisar.

För att utjämna sociala och andra skillnader som finns i ungdomars fritidsförutsättningar måste samhället komplettera de generella bidragsnormerna till föreningslivet med differentierade stödformer. Bidrag som stimulerar föreningarna till att rekrytera t ex förvärvsarbetsande ungdomar samt att bedriva verksamhet kring samhälls- och livsåskådningsfrågor bör införas."

"Föreningslivet måste få möjligheter att genom särskilda stödformer kunna fullfölja sin grundläggande samhällsuppgift att utveckla idéer och arbetsmetoder för att påverka samhällsutvecklingen."

Bra ledare och friidrottsskola, tartanbanor och selektivt bidrag ger GKIK nya landslagsflickor

GKIK, Göteborgs Kvinnliga Idrottsklubb, hade 1974 en trio i sin ledning med flera decenniers erfarenhet från friidrott. Det var ordföranden Karin Bergström, sekreterare Gustav Håkansson och huvudkassören Sven-Erik Larsson. Tack vare deras ledarskap har många idrottsflickor i Göteborg fått sin chans att vara med i de verkligt stora sammanhangen. Men som ledare har de också fått erfara hur

ljumt intresset är för kvinnlig idrott i Sverige inom idrottens beslutande organ på riksplanet och ofta också på det lokala planet. Även inom massmedia behandlas kvinnlig friidrott utan större engagemang. GKIK:s ledning såg det som en mycket angelägen uppgift att klargöra för yngre flickor hur intressant och givande det är att vara med i en idrottsförening. Man beslutade därför att söka selektivt bidrag



GKIK:s ledarkvartett i klubbbrummet på Slottsskogsvallen: Sven-Erik Larsson, Karin Bergström, Ann-Marie Willén och Gustav Håkansson. Vid SM tilldelas Sveriges bästa klubbmästerskapsstandar och GKIK har fått 13 av 15 möjliga.

för att informera om friidrott i allmänhet och GKIK i synnerhet samt för att starta en friidrottsskola.

I GKIK:s bidragsansökan meddelades syftet vara att aktivera ungdomar och även föräldrar på Hisingen och i Västra Frölunda och Tynnered. Det sökta beloppet var 10.000 kr och det tillstyrkta 8.000 kr. Efter en väl planerad information som riktade sig till åldrarna 10—15 år anmälde sig ett 50-tal flickor. Den 1 sept. 1974 startade så friidrottsskolan på Slottsskogsvallen. Som "rektor" fungerade Gustav Håkansson och han biträdades av andra välutbildade instruktörer. Även några av GKIK:s landslagsflickor hjälpte till med att instruera tekniska detaljer. Utomhusträningen fortsatte till 7 okt.

Under tiden oktober—mars bedrevs träningen inomhus i Slottsskogshallen, Sjumilaskolan och Ullevis löpargång. Antalet deltagare per gång varierade relativt mycket — från ca 15 till ett 40-tal.

En följd av GKIK:s informationsdrive var att intresset för friidrott väcktes även bland många yngre pojkar. Tack vare GKIK:s samarbete med "herrklubbar" slussades de över till dessa. Många flickor hörde sig också för om möjligheten att få spela basket och handboll och därigenom fick GKIK:s sektioner för dessa bollsporter så många nya deltagare att man måste boka in nya träningstider i olika hallar.

Nytt bidrag 1975

Under senare delen av året sökte GKIK selektivt bidrag för 1975. Den sökta summan var 20.000 kr och den tillstyrkta 10.000 kr.

GKIK:s starkt utökade verksamhet under slutet av 1974 och början av 1975 krävde omfattande ledarinsatser. Några nya ledare tillkom också. Vid

årsmötet 1975 blev Ann-Marie Willén kassör efter Sven-Erik Larsson. Som konsulent vid Friidrottsförbundet kunde dock S-E Larsson även i fortsättningen följa upp försöksverksamheten med de yngsta årsgrupperna. Vid höststarten i september 1975 bestod friidrottsskolan dels av tidigare deltagare och dels nya flickor födda 1962—65. Verksamhet startades nu också i ett par av stadens ytterområden, nämligen friidrott i Torslanda och handboll i Rannebergen.

Ökat intresse för friidrott

Har GKIK kunnat fullfölja den verksamhet som var planerad enligt klubbens ansökan om selektivt bidrag? Och hur är situationen för närvarande i Göteborg för friidrott för flickor?

Karin Bergström:

Tack vare bidraget har vi fått med fler och yngre flickor i klubben än vi annars skulle fått. Det är också viktigt att vi får kontakt med flickor som bara är 10—12 år eftersom tendensen de senaste åren har varit att flickorna liksom pojkarna börjar idrotta i allt yngre år. Kanske finns det också en tendens till att allt fler flickor slutar med friidrott tidigare än de gjorde förr. Bidraget har också gjort det möjligt för oss att ge ledarna en mindre ersättning för instruktionen. Men utan ett enastående intresse från både gamla och nya ledare hade vi aldrig klarat av att ta hand om alla dessa unga flickor.

Gustav Håkansson:

Många unga flickor gör ju nu resultat som var otänkbara för några år sedan. Det beror på ändrade träningsmetoder, ny teknik i höjdhopp och andra grenar och bättre utrustning. Dessutom är ju Slottsskogens nya tartanbeläggning mycket behagligare att trä-



12-åriga Katarina Andersson har mycket snabbt lärt sig konsten att klippa häckarna. Även de flickor som inte har samma naturliga talang som Katarina är utmärkta elever tycker Gustav Håkansson, t. v., och Sven-Erik Larsson, t. h.

na på än kolstybben och framför allt lättare att nå bra resultat på.

Men ju yngre flickorna är desto mer stöd behöver vi av föräldrarna och det har vi också fått. Som exempel kan jag nämna att många föräldrar följde med på en resa nyligen till Horsens i Danmark där flera av de yngsta ställde upp i sin första klubb tävling.

Sven-Erik Larsson:

Det var nödvändigt att också vi i Göteborg fick med de yngsta årsgrupperna i friidrott. Många andra kommuner har redan ett stort försprång. I flera fall beror det på att enskilda klubbar får kommunalt bidrag till tränare. Den

bidragsformen saknas ju tyvärr i Göteborg. En annan stor fördel som några kommuner har är idrottsgymnasium. Frågan om ett sådant specialgymnasium har nyligen aktualiserats och för utvecklingen av den göteborgska friidrotten får man verkligen hoppas att skolstyrelsen får möjlighet att inrätta en sådan "plantskola".

GKIK har ju i många år varit en av landets bästa klubbar i kvinnlig friidrott och ofta den allra bästa. Det är självklart att vi gärna vill behålla vår ledarställning, men även om vi inte får fram några nya "rekordtöser" bland dem som börjat nu är det ändå stimulerande för hela klubben att ha med unga entusiastiska flickor.

Basket — ny, populär sport för ungdom i Angered och invandrarfamiljers barn i Bergsjön

I de flesta nya bostadsområden i Göteborg har det ganska snart efter inflyttningen startats idrottsföreningar med fotboll och i vissa fall även andra sportgrenar på programmet. Bland de nyinflyttade finns det nämligen alltid några som kan åtaga sig de nödvändiga ledaruppdragen. För basketboll är däremot utgångsläget sämre eftersom basketen är en så ung sport i Göteborg att den ännu inte har någon större ledarkader. Visserligen har Göteborgs Basketbollförbund alltsedan starten haft en omfattande ledarutbildning men alla aktiva ledare är hårt engagerade i de redan etablerade klubbarna. När förbundet ville slå ett slag för basketen i de nya bostadsområdena i Angered fanns det därför endast en möjlighet — att starta en försöksverksamhet i egen regi.

Basketbollförbundet sökte selektivt bidrag till en basketskola under hösten

1974 för pojkar och flickor i åldern 7—12 år. Ansökan tillstyrktes och förbundet fick ett bidrag på 25.000 kr. Man inledde med skolinformation och förbundets konsulent Ruben Sellgren besökte själv alla klasser från 1:a till 6:e i skolorna i Gårdsten, Lövgärdet och Rannebergen. För information i Hammarkullen svarade lärare och fritidsledare. Samtliga elever fick också en informationsfolder med anmälningsblankett. Sedan ca 200 elever anmält sig delades de upp i nio grupper. Varje grupp fick en träningstid på 2 timmar i veckan i någon av de 4 inbokade hallarna i Hammarkullen, Gårdsten, Lövgärdet och Rannebergen. Basket-skolan, som leddes av Lars Abrahamsson och Leif Knutsson, startade i september och pågick till mitten av december.

Avsikten med basketskolan var inte bara att lära ut bollbehandling och



GÖBA (i vita tröjor) spelade sin första seriematch i Pojkar C den 24 okt. Det blev storseger, 44-6, mot Nylöse.

andra tekniska detaljer. I förbundets ansökan meddelas syftet vara att deltagarna skulle lära sig "att umgås med andra, sportsmannaanda, disciplin, laganda samt konsten att underordna sig andra för att hela laget skall fungera". Deltagarna fick också studera hur elitbasket spelas genom att de fick fribiljetter till en av Högsbos höstmatcher. Under november inbjöds också deltagarnas föräldrar till en träff. Två lag, ett pojk- och ett flicklag, blev uttagna för spel i förbundets serier för 12-åringar och yngre.

Under oktober sökte basketbollförbundet selektivt bidrag för 1975 till en fortsättning av verksamheten och erhöll 40.000 kr i bidrag. En av anledningarna till att bidraget tillstyrktes var att antalet barn i åldrarna 7—12 år är mycket högt i Angered i jämförelse med andra delar av staden och att det är angeläget att de unga kommer med i organiserad fritidsaktivitet.

Ledarfrågan svärlöst

Har då verksamheten utvecklats på

det sätt som basketbollförbundet planerade? Vi ställer frågan till Ruben Sellgren och Lars Abrahamsson, som båda varit med från det basketskolans startades.

Ruben Sellgren:

Intreset för basket har utan tvekan ökats mycket i de aktuella bostadsområdena. Och det gäller inte bara för deltagarna i basketskolan. Men några ledare, som inte är aktiva i andra klubbar, har vi tyvärr ännu inte fått fram till den nya klubb vi startat. Klubbnamnet är GÖBA, Göteborgs Basket, och redan förra säsongen anmälde vi ett pojk- och ett flicklag till seriespel. Vi har nu också fått bra kontakter med många lärare i Angered och speciellt gymnastiklärarna. Skolorna där kan nu dessutom ställa upp med bättre klasslag än tidigare i Mini Basket Cup för klasserna 5—6.

I vår planering för det selektiva bidraget ingick också ökade förbundsinsatser i Bergsjön. Tack vare det har vi nu ett fint samarbete med BK International i Bergsjön. Medlemmarna

Glada GÖBA-flickor och nöjd lagledare, Ann-Charlotte Lindkvist från Hammarkullen efter seger i första seriematchen i Flickor D den 25 oktober.





BK International är beviset på att basket är sporten som kommer. Redan första verksamhetsåret deltagar 7 lag i olika serier. De flesta medlemmarna bor i Bergsjön och kommer från invandrarfamiljer. Initiativtagare, tränare m. m. är Radmio Boskovic, t. v.

i International har till största delen rekryterats från invandrarfamiljerna. Det är för övrigt ganska naturligt att många invandrare är intresserade av basket eftersom det är en sport som internationellt sett har oerhört många utövare och som också är mycket publikdragande. Vid mina besök i skolorna i Angered förra året brukade jag fråga eleverna vilken bollsport som har de flesta aktiva i världen och det var ju inte många som visste att det var basket.

Lars Abrahamsson:

Många av de yngre som är med i olika basketklubbar i Göteborg har lång väg till klubbarnas träningslokaler. I många fall har de också alldeles för sena träningstider. Vi har i Angered

fått hallar som är de bästa tänkbara och som ligger där ungdomarna bor. Dessutom har vi fått lämpliga tränings-tider. Vad jag kan bedöma finns det mycket goda förutsättningar för en basketklubb här. Det största problemet är väl att få ledare som själva bor i området.

Avsikten med basketskolan och den nya klubben GÖBA är ju inte i första hand att få fram några topplag utan att få så många pojkar och flickor som möjligt intresserade av basket. Själv började jag i Bagaregårdens Basketklubb när jag var lika ung som mina deltagare är nu. Det var för 15 år sedan och då hade man nyligen börjat med seriespel i Göteborg. Ingen kunde väl då tro att basketen skulle bli så populär i Sverige som den är nu.

Opalkyrkan blev ungdomslokal då fritidsgårdsbygget "frös inne"

I nästan samtliga nya stora bostadsområden i Göteborg har Socialförvaltningen samtidigt med eller strax efter inflyttningen kunnat ta i bruk fritidsgårdar med goda resurser. Ett uppseendeväckande undantag utgör Södra Tynnered. Enligt de långtidsplaner som Socialförvaltningen utarbetade i slutet av 1960-talet skulle Södra Tynnered redan 1972 få en fritidsgård på 1.200 kvm. Det projektet stoppades och nu tycks det också vara små utsikter till att det blir en föreningsgård av det omskrivna projektet "garaget". Den kommunala fritidsverksamheten i både Södra och Norra Tynnered skulle också haft en mycket större omfattning än vad den har f. n. om den varit utformad enligt de grundläggande värderingar som redovisas i Program för Göteborgs fritidsverksamhet. Sedan 1973, då kommunfullmäktige "tog" fritidsprogrammet, har det dock skett en viss förbättring med utökad anslag till personal och lokaler, men fortfarande är fritidsverksamheten mycket sämre utbyggd i Tynnered än i andra jämförbara bostadsområden i Göteborg.

I de heta diskussionerna under de senaste åren om hur man skulle kunna förhindra att "nedbusningen" i Tynnered tilltog är det ett förslag som ständigt återkommit: bygg en fritidsgård vid Opaltorget. Torget har blivit en samlingsplats för många ungdomar och bl. a. för elever i den vid torget belägna Kannebäcksskolan. För fyra år sedan fick eleverna ett erbjudande om att spela bordtennis i en lokal som de tidigare säkert inte kunnat tänka sig som fritidslokal. Det var Opalkyrkan som öppnades för skolungdomar under måndag—fredag kl. 11—13.

Kyrkan, som Svenska Alliansmissionen hade låtit uppföra, togs i bruk i slutet av 1967. Huvudansvarig för verksamheten är Opalkyrkans frikyrkoförsamling och för den organiserade barn- och ungdomsverksamheten svarar SAM-Ungdomen i Göteborg. Opalkyrkans utbyggnad planerades ske i två etapper. Den nuvarande lilla kyrksalen kommer 1976 att ersättas med en avsevärt större. Hittills har församlingen haft relativt små lokaler. Trots detta beslutade man att starta försöksverksamheten för skolungdomar i december 1971. Eftersom Kannebäcksskolan saknade uppehållsrum för eleverna mottogs erbjudandet med tacksamhet av personalen där. Närmast ansvarig för verksamheten blev SAM-Ungdomens ordförande pastor Gunnar Lanshamre och instruktör Mats Zackrisson.

För läsåret 1974—75 ansökte SAM-Ungdomen om selektivt bidrag och erhöll 25.000 kr. Enligt ansökan skulle lokalerna hållas öppna måndag—fredag kl. 10—13.30 och 14.30—17 under tiden 1 sept.—20 dec. och 7 jan.—1 juni. Verksamheten pågick planenligt hela läsåret med Inga-Maj Samuelson som heltidsanställd fritidsledare. Dessutom medverkade en manlig och en kvinnlig deltidsanställd. Efter sommaruppehållet återupptogs verksamheten vid höstterminens början. Verksamhetsledare är Inga-Maj Samuelson, som efterträtt Mats Zackrisson som instruktör i SAM-Ungdomen.

Öppen linje i Opalkyrkan

I några andra stadsdelar finns fritidsgårdar som är öppna för skolungdomar mitt på dagen. Skiljer sig Opal-



SAM-Ungdomens ledare har visat i den öppna verksamheten i Opalkyrkan att sällskapslekar, även om de är gamla, är nya för den unga generationen.

kyrkans verksamhet från fritidsgårdarna?

Inga-Maj Samuelsson:

Eleverna kommer och går på så olika tider att det bara kan bli fråga om öppen verksamhet. Om det är någon skillnad beror det nog mest på att fritidsgårdarna har större lokaler och bättre resurser än vi. Men redan om några månader får vi glädjande nog mycket bättre ungdomslokaler i den nya byggnaden. Till Opalkyrkan kommer liksom till fritidsgårdarna alla slags ungdomar. En del av dem tillhör säkert inte de mest skötsamma eleverna. I tidningarna har det ju skrivits en hel del om att det finns så många svåra ungdomar kring Opalatorget. Det är ju riktigt att det finns ungdomar med problem i Tynnered liksom i alla andra stadsdelar men här i Opalkyrkan har vi inte haft tråkigheter med några speciella ungdomar.

Ungdomar är också välkomna till den kvällsverksamhet som vi har på onsdagar och fredagar. Det är också då fråga om en öppen verksamhet. Men samtidigt är det en planerad verksamhet med olika programslag.

Vi vill gärna att ungdomarna själva skall komma med programförslag och vara med och bestämma vad vi skall göra. Längre fram tänker vi också anordna utflykter och läger under vekkosluten. Allt tyder på att ungdomarna gillar vår kvällsverksamhet. Något som överraskat oss är att de så gärna deltar i olika lekfulla program. Till och med de mera tuffa ungdomarna har varit mycket roade av sällskapslekar som de själva aldrig varit med om tidigare men som var så vanliga förr i tiden. Några musikintresserade ungdomar är nu också med i en gitarrkurs som en av våra fritidsledare startat.

Till den öppna verksamheten kommer ju många barn och ungdomar som kanske aldrig kommer i närmare kontakt med ungdomsledare från frikyrkan. I flera fall har dessa nya kontakter lett fram till att barn och ungdomar kommer hem till ledarna på deras fritid och sådana besök uppskattar vi mycket. Det är också självklart att vi gärna ser att eleverna som kommer till Opalkyrkan under skoldagen också går med i SAM-Ungdomens traditionella barn- och ungdomsverksamhet.

Friluftsförbundet startade vildmarksklubb, kanotbygge och gammeldans i kommunala Kom-ut

Gårdsten tillhör de få stadsdelar i Göteborg som har helt tillfredsställande lokalresurser för fritidsverksamhet. Några lokaler kunde tagas i bruk 1971 redan strax efter det inflyttningen i Gårdsten hade börjat. I nya stora bostadsområden uppstår ju ofta anpassningsproblem för många barn och ungdomar i synnerhet om området liksom Gårdsten ligger relativt avskilt utan snabbförbindelser med centrala staden. Men tack vare att barnen och ungdomarna så snart efter flyttningen till Gårdsten kunde komma med i såväl förenings- som fritidsgårds- och parkleksverksamhet blev aldrig vantrivselproblemen mera markanta.

Att föreningslivet så snabbt fick en god bredd berodde också i hög grad på starka ledarinsatser. Ledarna hade visserligen tillgång till nya lokaler men däremot hade de inte fördelen att få hjälp av tidigare medlemmar med att introducera de nya medlemmarna. Under första tiden hade föreningarna praktiskt taget enbart nyrekryterade medlemmar.

Målgrupp: ungdomar med sociala problem

Under 1972 startades också en ideell ungdomsverksamhet utan föreningsanknytning. Det var några socialt intresserade personer som beslutade sig för att ge ungdomar med socialt missgynnad bakgrund en chans att under sommaren få deltaga i friluftaktiviteter. Man började med kanoting i sjöarna i Vättlefjäll och anordnade sedan

två kanotläger i Dalsland. Efter kontakt under hösten med Friluftsförbundet startade förbundet en lokalavdelning i Angered under namnet Vildmarksklubben. Enligt stadgarna skulle klubbens målgrupp vara "ungdomar med sociala problem, som andra organisationer ej kan fånga upp, samt ungdomar med normala sociala förhållanden".

Selektivt bidrag två år

Friluftsförbundets lokalavdelning sökte under 1973 selektivt bidrag och i september tilldelades avdelningen 10.000 kr. Samtidigt kunde verksamheten förläggas till den nya fritidsgården Kom-ut i Gårdsten. Verksamheten omfattade friluftsliv, kanoting, lärgerteknik, orientering och utrustningslära. Sedan 10 byggsatser till kanotensare hade inköpts påbörjades under senhösten färdigbyggandet av kanoterna. Nytt selektivt bidrag söktes 1974 och även då erhöll lokalavdelningen 10.000 kr.

Nya medlemmar hade nu tillkommit och man gjorde en djärv satsning på dittills oprövade verksamhetsformer. Detta framgår av en till fritidsavdelningen ställd verksamhetsrapport där det bl. a. står: "Den 6 oktober startades vårt projekt i Gårdsten (för vilket vi sökt selektivt bidrag) med operation dörrknackning. Besök gjordes i samtliga lägenheter i det område som förvaltas av Göteborgshem. Alla intresserade inbjöds till en informationskväll på fritidsgården Kom-ut den



— Så bra och lätta kanoter som vi bygger finns inte att köpa, säger Helge Johnsson, som varit med sedan klubben bildades och som lyckats göra många ungdomar från Gårdsten och Lövgården till äkta "vildmarkare".

11 oktober. Vid träffen presenterades föreningens ledare och verksamheten redovisades i ord och bild, varefter det blev en visning av gården. Vid kaffet togs diskussionen upp om vilken verksamhet som de inbjudna önskade bedriva under de tider som vi disponerade gården. Samtliga önskade verksamheter startades under hösten. Varje tisdag kl 11—14 har vi haft barnpassning. Även på torsdagar efter kl 18 har vi haft barnpassning för att underlätta för föräldrarna att delta i torsdagskvällarnas program "Kom-ut tillsammans". Det har också kallats ett trivselarrangemang med öppet hus med servering, sällskaps-

spel, film eller bildband och gammeldans. Vidare har de som så önskat kunnat vara med i pysselgrupp, snickeri och foto".

Många främjandeaktiviteter

Förutom verksamheten, som ingick i detta projekt, bedrev Friluftsförbundet lokavdelning i Angered en mera traditionell främjandeverksamhet. Sålunda var ett 60-tal barn och ungdomar med i en verksamhet som omfattade friluftsskolor, hajker, kanoing, vandringar, läger, poängpromenader, skidresor och utflykter.

Goda läsvanor grundläggs tidigt



Som ordförande i Grevegårdens Hem och Skola-förening, Göteborg, vill jag skriva några rader om vår förenings aktiviteter i syfte att bidra till att ge förskolebarn och barn i första klass en ökad intellektuell och psykisk stimulans.

Höstterminen 1973 startade vi vad vi kallar SAGOSTUNDER för 6- och 7-åringar inom vårt rektorsområde, dels i Björkhöjdsskolan (en s. k. öppen skola) för barn som bor relativt nära skolan, dels i fritidslokaler i ett bostadsområde som ligger ganska långt från skolan.

Som sagoläsare fungerade föräldrar, äldre skolungdomar och en pensionär. De arbetade utan ekonomisk ersättning, och sagostunderna var gratis för de deltagande barnen.

Sedan vi under 1974 erhållit ett selektivt bidrag på 6.000 kr från Socialförvaltningens fritidsavdelning kunde vi utöka verksamheten. Under förra läsåret deltog ett 100-tal barn i 10 olika grupper och i höst har lika många grupper startat. Nu utnyttjar vi också Grevegårdsskolan. Tack vare bi-

draget kan vi ge ledarna ett visst arvode för deras insats.

I fråga om bokvalet har vi hela tiden samarbetat med Frölunda Bibliotek.

Avsikterna med dessa sagostunder är flera, bl. a.:

- att ge så många förskolebarn som möjligt en ökad kontakt med böcker
- att stimulera 6- och 7-åringars läsintresse så att deras ordförråd förbättras
- att göra så många föräldrar som möjligt mer medvetna om hur viktigt det är att deras barns ordförråd utvecklas så tidigt som möjligt
- att ge barnen möjlighet till ökad kontakt med vuxna
- att låta barnen få stifta tidig bekantskap med skolan under så trivsamma former som möjligt.

Jag är övertygad om att en ökad psykisk och intellektuell stimulans åt förskolebarn och barnen i lågstadiet gör barnen bättre rustade att trivas och lyckas i skolan.

Bertil Tendell

Allt under ett tak ...

Gbg:s Socialförvaltning
Fritidsavdelningen

Gatukontorets
Parkavdelning

ODINSPLATSEN

GÖTEBORGS
FRITIDSFÖRVALTNING

ENERGIVERKEN

STAMPGATAN

GAMLA ULLEVI

NYA ULLEVI

Idrotts- och
Friluftsförvaltningen

POLISHUSEN

Administrationen för den nya Fritidsförvaltningen finns från den 1 oktober 1975 i Brännkyrka - Stampgatan 34

Uthyrning av bollplaner och idrotts-hallar nås t.o.m. 31/12 -75 som vanligt på Ullevi, tel.80 16 40.

Vi ligger alltså i startgroparna inför sammanslagningen vid årsskiftet.

FRITID GÖTEBORG
17 90 00

Gbg:s Socialförvaltning
F-avd:s uthyrningskontor

SCANDINAVIUM